

KRYTERIA OCENIANIA
Z RELIGII W ZAKRESIE KLASY VII SZKOŁY PODSTAWOWEJ
DO PROGRAMU NR AZ-3-01/10 I PODRĘCZNIKA NR AZ-31-01/10-RA-6/13 „SPOTKANIE ZE SŁOWEM”
 POD REDAKCJĄ KS. STANISŁAWA ŁABENDOWICZA

OCENA NIEDOSTATECZNA	OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
I. BÓG NA LUDZKICH DROGACH					
Uczeń: - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej.	Uczeń: - wylicza cechy charakteryzujące człowieka, - objaśnia, co mówi o człowieku nauka i Objawienie Boże, - wymienia główne cele w życiu każdego chrześcijanina, - wyjaśnia, co pomaga człowiekowi osiągnąć szczęście wieczne, - przytacza fragmenty biblijne, mówiące o potrzebie obecności Boga w życiu człowieka, - wyjaśnia, w czym przejawia się przyjaźń człowieka z Bogiem, - podaje przykłady obecności Boga we wszechświecie, - wyjaśnia, w jaki sposób człowiek może odkrywać i poznawać Boga.	Uczeń: - streszcza wybrane teksty Katechizmu Kościoła Katolickiego na temat człowieka, - określa zadania, do których powołany jest człowiek, - stwierdza, że rozwój człowieka ma znaczenie prywatne, społeczne i religijne, - uzasadnia, że Bóg pragnie szczęścia człowieka, - wnioskuje, że poznanie Boga pozwala człowiekowi dotrzeć do prawdy o sobie, - rozróżnia drogi prowadzące do Boga, - wskazuje na Pismo Święte jako źródło poznania Boga.	Uczeń: - wskazuje na związek godności człowieka z dziełem stworzenia, - stwierdza, że pełnię człowieczeństwa możemy zobaczyć tylko w Chrystusie, - określa kryteria, według których staje człowiek w chwili decydujących wyborów moralnych, - przewiduje konsekwencje dokonywanych wyborów, - dowodzi, że człowiek nosi w sercu pragnienie Boga, - stwierdza, że poznanie Boga jest warunkiem koniecznym do odkrycia sensu istnienia, - redaguje modlitwę o przymnożenie łaski wiary w poznawaniu Boga.	Uczeń: - planuje pracę nad sobą, zmierzającą ku pełnemu rozwojowi swego człowieczeństwa, - przyjmuje odpowiedzialność za swój rozwój, - przyjmuje odpowiedzialność za własny rozwój, - ocenia swoją postawę względem Boga, - dowodzi nieustannego pogłębiania wiedzy o Bogu, - planuje troskę o rozwój swojej wiary i mądrości.	Uczeń: - doskonale opanował podstawę programową, - zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą; - nawiązuje kontakt z kolegami i pomaga im. - jest otwarty na grupę klasową. - naśladuje dobroć Boga w życiu codziennym. - jest zainteresowany przedmiotem, o czym świadczy jakość prezentowanych wiadomości. - wykazuje pilność i systematyczność. - uczestniczy w konkursach. - dzieli się przeżyciami religijnymi doświadczanymi w domu i Kościele.
II. SŁOWO BOGA DO CZŁOWIEKA					
Uczeń: - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej.	Uczeń: - podaje definicję Objawienia Bożego, - przytacza tekst biblijny związany ze stworzeniem człowieka, - streszcza perykopę o stworzeniu świata (Rdz 1,1-26), - definiuje słowo „religia”, - objaśnia wybrane teksty na temat Objawienia Bożego, - wyjaśnia, czym jest Objawienie Boże, - identyfikuje siebie jako adresata Objawienia Bożego, - objaśnia przesłanie i cel Objawienia Bożego, - podaje, czym jest Pismo Święte, - wylicza święte księgi wielkich religii, - wyjaśnia, czym jest kanon biblijny, - nazywa Boga pierwszym Autorem Pisma Świętego,	Uczeń: - wymienia czynniki, które pomagają odkryć obecność Boga w świecie, - wskazuje na czyny, które można podjąć, by świat był obrazem działania Boga Stwórcy, - używa poprawnie pojęć: chrześcijaństwo, Objawienie Boże, - charakteryzuje podstawowe prawdy wiary, - wskazuje w Piśmie Świętym fragmenty mówiące o objawieniu się Boga, - rozróżnia gatunki literackie w tekście biblijnym, - uzasadnia, że czytanie Pisma Świętego pogłębia więź z Bogiem i z człowiekiem, - opisuje proces formowania się ksiąg biblijnych, - wyjaśnia, jaką rolę spełniał człowiek w powstawaniu Pisma Świętego, - wymienia zasady interpretacji Biblii,	Uczeń: - redaguje modlitwę, będącą uwielbieniem Boga za dar stworzenia, - uzasadnia potrzebę rozwoju swojej wiary, - określa postawę świadka Chrystusa, - analizuje przesłanie papieża Jana Pawła II i papieża Benedykta XVI dotyczące Objawienia Bożego, - charakteryzuje prawdy zawarte we wskazanym słowie Bożym, - analizuje teksty z Pisma Świętego, - wymienia ludzkich autorów Pisma Świętego, - wskazuje, gdzie szukać informacji o autorach biblijnych, - charakteryzuje gatunki literackie występujące w Piśmie Świętym, - określa zasady czytania Pisma Świętego, - analizuje wybrane fragmenty Pisma	Uczeń: - redaguje odezwę do swoich rówieśników, w której zwraca się o poszanowanie naturalnego środowiska, - przyjmuje odpowiedzialność za świat, który Bóg dał w posiadanie człowiekowi, - dowodzi, że chrześcijaństwo jest religią objawioną, - planuje podjęcie działań w celu pogłębienia osobistej więzi z Bogiem, - przyjmuje odpowiedzialność za właściwe przyjmowanie słowa Bożego, - ocenia swoją postawę w odniesieniu do słowa Bożego zawartego w Biblii; - przyjmuje odpowiedzialność za systematyczną i uważną lekturę Biblii, - przyjmuje postawę wdzięczności za dar słowa Bożego, - ocenia swoją postawę wobec słowa Bożego,	Uczeń: - doskonale opanował podstawę programową, - zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą; - nawiązuje kontakt z kolegami i pomaga im. - jest otwarty na grupę klasową. - naśladuje dobroć Boga w życiu codziennym. - jest zainteresowany przedmiotem, o czym świadczy jakość prezentowanych wiadomości. - wykazuje pilność i systematyczność. - uczestniczy w konkursach. - dzieli się przeżyciami religijnymi doświadczanymi w domu i Kościele.

	– definiuje, czym jest natchnienie biblijne, – opisuje proces redakcji ksiąg Pisma Świętego, – nazywa Boga Stwórcą świata i człowieka, – identyfikuje otaczający świat z dziełem Boga – Stwórcy, – definiuje, czym jest grzech, – wylicza przyczyny grzechu pierworodnego, – wyjaśnia, na czym polegał grzech Kaina i ludzi budujących wieżę Babel, – wyjaśnia, co nazywamy Ziemią Ojców wiary Izraela, – nazywa patriarchów ludźmi zawierzenia i oddania Bogu, – wymienia Ojców wiary.	– objaśnia zasady interpretacji Pisma Świętego, – wyjaśnia, jak należy rozumieć opis stworzenia świata, – opowiada teksty biblijne dotyczące opisu stworzenia, – charakteryzuje postawę ludzi, którzy sprowadzili na siebie gniew Boży i potop, – wskazuje na konsekwencje złe wykorzystanego daru wolności, – wymienia krainy wchodzące w skład ziemi obiecanej, – streszcza historię Ziemi Ojców wiary Izraela, – podaje naukę Pisma Świętego na temat wiary, – objaśnia, czym jest zawierzenie Bogu.	- Świętego, uwzględniając zasady interpretacji, – charakteryzuje rolę człowieka w świecie, – klasyfikuje kolejność stworzeń według tekstu biblijnego, – analizuje dokumenty Kościoła ukazujące istotę grzechu, – analizuje fragmenty Pisma Świętego mówiące o powołaniu i posłaniu Abrahama, – uzasadnia potrzebę troski o własną Ojczyznę, – charakteryzuje postawy Ojców wiary – patriarchów, – określa rolę patriarchów w życiu współczesnego Kościoła.	– przyjmuje odpowiedzialność za otaczający go świat, – ocenia swoją postawę wobec Stwórcy, – przyjmuje odpowiedzialność za właściwe korzystanie z daru wolności, – ocenia rolę Ziemi Ojców wiary Izraela w wypełnianiu się Historii Zbawienia, – przyjmuje odpowiedzialność za losy własnej Ojczyzny, – uzasadnia potrzebę konieczności zawierzenia Bogu, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary.	
III. SŁOWO BOGA PROWADZI LUD BOŻY					
Uczeń: - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej.	Uczeń: – streszcza fragmenty Pisma Świętego odnoszące się do wędrówki Izraelitów, – używa poprawnie pojęcia: „wolność”, – definiuje słowo „przymierze”, – identyfikuje przymierze na Synaju z przykazaniami Bożymi, – streszcza tekst Pisma Świętego mówiący o Jozuem (Joz 1,6-7), – identyfikuje Jozuego z nowym wodzem Narodu Wybranego, – wymienia najważniejszych sędziów Narodu Wybranego, – wyjaśnia, kim są sędziowie w Narodzie Wybranym, – opowiada o działalności króla Dawida, – wylicza wartości, o które Salomon prosił Boga, – przytacza treści opowiadania biblijnego mówiącego o Salomonie, – wymienia przyczyny, które doprowadziły do podziału królestwa Salomona, – określa, czym jest podział i rozłam, – podaje znaczenie słowa „prorok”, – określa rolę i zadanie proroków w zbawczym planie Boga, – wylicza sposoby okazania wdzięczności Bogu za dar nawrócenia, – wyjaśnia, na czym polega prawdziwe i owocne nawrócenie, – definiuje słowo „niewola”, – wyjaśnia, co zniewala człowieka, – wskazuje na grzech jako zniewolenie	Uczeń: – wymienia poszczególne etapy wędrówki Izraelitów do Ziemi Obiecanej, – charakteryzuje wędrówkę Izraelitów przez pustynię, – określa rolę i zadania Mojżesza, – objaśnia znaczenie przykazań Bożych dla człowieka, – opowiada o zawarciu przymierza na górze Synaj, – wyjaśnia, na czym polegało przymierze w Sychem, – porównuje losy Izraela pod wodzą Mojżesza i Jozuego, – analizuje teksty źródłowe, – opowiada o działalności sędziów w Narodzie Wybranym, – określa, na czym polegała działalność sędziów w Narodzie Wybranym, – objaśnia, w jakich okolicznościach Dawid został namaszczonej na króla, – wskazuje, że Jezus jest potomkiem Dawida, – objaśnia, w czym wyraża się mądrość, – charakteryzuje rządy króla Salomona, – wyjaśnia, dlaczego wszelkie rozłamy są niekorzystne dla człowieka i społeczeństwa, – objaśnia, dlaczego ważne jest prawowite sprawowanie władzy, – przytacza treści Pisma Świętego mówiące o Eliaszu, Izajaszu i Jeremiaszu, – stwierdza, iż Bóg przez proroków przygotowywał ludzi na przyjście	Uczeń: – podaje przykłady odpowiedzialnego korzystania z wolności, – wskazuje, że Jezus swoim życiem i przepowiadaniem zaświadczył o ważności Dekalogu, – uzasadnia potrzebę wypełniania przykazań Bożych, – uzasadnia, że wierność Jedynemu Bogu jest warunkiem zbawienia, – wskazuje, w jaki sposób można służyć Bogu, – dowodzi, że służba jest wyrazem miłości, – charakteryzuje działalność Samuela, – uzasadnia potrzebę wsłuchiwanie się w głos Boga, – podaje ramy czasowe panowania króla Dawida, – określa cel modlitwy psalmami, – analizuje teksty źródłowe, mówiące o królu Dawidzie, – wskazuje na potrzebę rozwoju daru mądrości, – opisuje tło wydarzeń, które przyczyniły się do podziału królestwa Salomona, – określa, czym jest podział i rozłam, – rozróżnia postępowanie wybranych proroków, – sugeruje, w jaki sposób możemy świadczyć o Bogu w swoim środowisku, – dowodzi konieczności pracy nad sobą, – określa formy przeciwdziałania zniewoleniu, – charakteryzuje postawę chrześcijanina przeżywającego cierpienie,	Uczeń: – ocenia swoją postawę na rzecz rozwoju wolności chrześcijańskiej, – przyjmuje odpowiedzialność za realizację wskazań Dekalogu w swoim życiu, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary i miłości, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje posłuszeństwo wobec Boga, – planuje modlitwę psalmami, – ocenia swoje zaangażowanie w rozwój daru mądrości, – przyjmuje odpowiedzialność za troskę o własną Ojczyznę, – proponuje sposoby troski o własną Ojczyznę, – ocenia swoją postawę jako świadka Chrystusa, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje nawrócenie, – ocenia swoją postawę w walce z czynnikami zniewalającymi człowieka, – ocenia swoją postawę wobec cierpienia, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary, – przyjmuje odpowiedzialność za dobre gospodarowanie czasem.	Uczeń: - doskonale opanował podstawę programową, - zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą; - nawiązuje kontakt z kolegami i pomaga im. - jest otwarty na grupę klasową. - naśladuje dobroć Boga w życiu codziennym. - jest zainteresowany przedmiotem, o czym świadczy jakość prezentowanych wiadomości. - wykazuje pilność i systematyczność. - uczestniczy w konkursach. - dzieli się przeżyciami religijnymi doświadczanymi w domu i Kościele.

	człowieka, – streszcza biblijne opowiadanie o Hiobie, – wyjaśnia, czym jest cierpienie, – rozróżnia cierpienie fizyczne i duchowe, – przytacza teksty biblijne mówiące o matce machabejskiej i jej siedmiu synach oraz o Judzie Machabeuszu, – streszcza tekst źródłowy – Koh 3,1-2.11.14, – definiuje pojęcie „czas”.	Zbawiciela, – wskazuje wartości prowadzące do wewnętrznego nawrócenia, – stosuje w życiu słowo Boże, – analizuje fragment Księgi Jeremiasza dotyczący nawrócenia, – przytacza prorocтва Jeremiasza dotyczące niewoli babilońskiej, – wymienia przyczyny niewoli babilońskiej, – opowiada o sytuacji Izraelitów w niewoli babilońskiej, – wymienia cechy, jakimi wyróżniał się Hiob, – wyjaśnia, czego uczy heroiczna postawa braci machabejskich i ich matki, – charakteryzuje postawę Machabeuszy, – opowiada o Judzie Machabeuszu, – identyfikuje Boga z Panem czasu, – wyjaśnia, dlaczego Bóg jest Panem czasu i historii.	niepowodzenie, – stwierdza, w jaki sposób może naśladować postawę Hioba w cierpieniu, – wymienia męczenników za wiarę, – wybiera sposoby umacniania własnej wiary, – dowodzi konieczności dawania świadectwa wierności Bogu, – wskazuje, komu zawdzięczamy istnienie, – ocenia, jak przeżywa czas wolny.		
IV. SŁOWO STAŁO SIĘ CIAŁEM					
Uczeń: - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej.	Uczeń: – definiuje słowo „Mesjasz”, – identyfikuje Chrystusa z oczekiwanym Mesjaszem, – definiuje słowo „Wcielenie”, – przytacza treść Prologu z Ewangelii według św. Jana, – nazywa przyjście na świat Jezusa Chrystusa Bożym Narodzeniem, – wymienia księgi Nowego Testamentu, – przytacza etapy powstawania Nowego Testamentu, – identyfikuje osobę Jezusa z Nazaretu z postacią Zbawiciela, – wyjaśnia, na czym polegała misja Jezusa jako Zbawiciela, – przytacza powody spotkań Jezusa z ludźmi, – wyjaśnia, w czym, przejawia się zbawcza działalność Jezusa, – przytacza Osiem Błogosławieństw, – objaśnia treść Ośmiu Błogosławieństw, – definiuje słowo: „postawa”, – wymienia uczynki miłosierdzia co do duszy i co do ciała, – objaśnia, czym jest sprawiedliwość, – charakteryzuje człowieka sprawiedliwego, – przytacza fragmenty Pisma Świętego na temat powołania do życia w czystości serca,	Uczeń: – analizuje wybrane teksty źródłowe o Mesjaszu, – określa rolę i zadania Mesjasza, – wymienia wydarzenia, które doprowadziły do zerwania przyjaźni człowieka z Bogiem, – nazywa Chrystusa wiecznym Słowem Wcielonym, – objaśnia znaczenie „Światła” w Prologu św. Jana, – wyjaśnia sposoby obecności Chrystusa w Kościele, – stwierdza, że zmartwychwstanie jest dowodem na Bóstwo Jezusa Chrystusa, – wskazuje na Chrystusa jako prawdziwego Boga i prawdziwego Człowieka, – używa poprawnie nazw poszczególnych ksiąg Nowego Testamentu, – rozróżnia autorstwo Boga i człowieka w powstawaniu Pisma Świętego, – przytacza świadectwa na temat życia i działalności Jezusa z Nazaretu, – wymienia wydarzenia z życia Jezusa, – streszcza świadectwa na temat historyczności Jezusa, – stwierdza, że Jezus daje ludziom łaskę przemiany swojego życia, – stwierdza, że prawo ewangeliczne jest wypełnieniem i uzupełnieniem prawa Dekalogu,	Uczeń: – wyjaśnia niektóre prorocтва mesjańskie o Chrystusie, – ocenia swoją postawę wobec Jezusa – Mesjasza, – wyjaśnia, czego dotyczy Tajemnica Wcielenia, – wskazuje na wartość Tajemnicy Wcielenia, – analizuje teksty mówiące o przyjściu Chrystusa na ziemię, – analizuje teksty Pisma Świętego ukazujące Jezusa Chrystusa Boga-Człowieka – przytacza treści Pisma Świętego ukazujące, że Jezus Chrystus jest Bogiem i człowiekiem, – uzasadnia potrzebę częstego czytania i rozważania Pisma Świętego, – uzasadnia historyczność Jezusa z Nazaretu, – opisuje ziemskie życie Jezusa, – analizuje dokumenty źródłowe, świadczące o historyczności Jezusa Chrystusa, – podaje okoliczności spotkań Jezusa z: Zacheuszem, Samarytanką, Samarytanami i grzesznikami, – wskazuje na Dekalog i Osiem Błogosławieństw jako prawo Królestwa Bożego, – analizuje swoje czyny w oparciu o Dekalog i Błogosławieństwa,	Uczeń: – wybiera sposób świadczenia o Chrystusie w codziennym życiu, – redaguje wnioski wypływające z Prologu Ewangelii według św. Jana, – przyjmuje odpowiedzialność za miłość i wolność otrzymaną od Boga, – wnioskuje, że Jezus Chrystus jest sensem ludzkiego życia, – uzasadnia, że życie sakramentalne pogłębia więź z Jezusem Chrystusem, – przyjmuje odpowiedzialność za kierowanie się w życiu słowami Jezusa, – przyjmuje odpowiedzialność za realizację słów Jezusa w swoim życiu, – uzasadnia potrzebę zaproszenia Chrystusa do swego życia, – ocenia swoje spotkania z Jezusem Chrystusem, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje postępowanie, – ocenia swoją postawę wobec bliźnich, – przyjmuje odpowiedzialność za pełnienie czynów sprawiedliwości wobec innych – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój cnoty czystości w życiu , – przyjmuje odpowiedzialność za wprowadzanie i szerzenie pokoju w swoim środowisku, – przyjmuje odpowiedzialność za zgłębianie słowa Bożego i dawanie świadectwa o Bogu,	Uczeń: - doskonale opanował podstawę programową, - zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą; -nawiązuje kontakt z kolegami i pomaga im. -jest otwarty na grupę klasową. -naśladuje dobroć Boga w życiu codziennym. -jest zainteresowany przedmiotem, o czym świadczy jakoś prezentowanych wiadomości. -wykazuje pilność i systematyczność. -uczestniczy w konkursach. -dzieli się przeżyciami religijnymi doświadczanymi w domu i Kościele.

	– identyfikuje sakrament chrztu z momentem powołania człowieka do życia w czystości serca, – przytacza teksty biblijne mówiące o pokoju, – stwierdza, że każdy człowiek ma prawo do życia i jego ochrony, – definiuje, czym jest słowo Boże, – używa poprawnie terminu „słowo Boże”, – definiuje słowa: „odkupienie”, – nazywa Jezusa Odkupicielem człowieka, – przytacza teksty biblijne mówiące o odkupieńczej misji Chrystusa, – przytacza naukę Pisma Świętego na temat wiary, – wyjaśnia, czym jest cnota wiary, – wyjaśnia, kto dał nam Maryję za Matkę, – uzasadnia potrzebę wdzięczności i wierności wobec Maryi.	– uzasadnia potrzebę życia prawami Dekalogu i Błogosławieństw, – wyjaśnia na podstawie tekstu źródłowego, kim są ubodzy w duchu, cisi i pokorni, miłosierni, smutni, – wskazuje na potrzebę hojności i otwartości wobec bliźnich, – wnioskuję, że Jezus jest wzorem postępowania wobec bliźniego, – przytacza naukę Pisma Świętego i Kościoła o sprawiedliwości, – wyjaśnia prawo, które jest podstawą sprawiedliwości, – objaśnia, co pomaga we wzrastaniu do życia w czystości serca, – wyjaśnia, czym jest powołanie do życia w czystości serca, – uzasadnia potrzebę modlitwy o czystość serca, – wymienia rady Jezusa, które daje On swoim uczniom wysyłanym z misją pokoju, – wyjaśnia warunki wprowadzenia pokoju na przykładzie wybranych tekstów z nauczania Kościoła, – streszcza teksty biblijne ukazujące moc słowa Bożego, – stwierdza, że Chrystus mocą swojego słowa dał początek Kościołowi, – wymienia zadania chrześcijańskie wynikające z faktu odkupienia Chrystusa, – wyjaśnia cel i sens działalności odkupieńczej i zbawczej Chrystusa, – określa, w jaki sposób Chrystus odkupił człowieka, – uzasadnia potrzebę wiary i jej znaczenie w życiu człowieka, – wskazuje na potrzebę zawierzenia Bogu w każdej sytuacji swojego życia, – objaśnia, na czym polega obecność Maryi w życiu wierzących, – analizuje teksty źródłowe mówiące o Maryi – Matce wierzących, – określa sposoby wdzięczności Maryi za Jej opiekę.	– sugeruje sposoby pomocy bliźnim, – analizuje teksty źródłowe mówiące o postawie wobec bliźnich, – określa, czym jest cierpienie dla sprawiedliwości, – wskazuje drogi wprowadzania sprawiedliwości w życie codziennym, – uzasadnia konieczność realizacji Chrystusowego prawa sprawiedliwości w życiu codziennym, – określa, co nazywamy „czystością serca”, – wskazuje znaczenie cnoty czystości w życiu chrześcijanina, – uzasadnia rolę i wartość pokoju w świecie współczesnym, – ocenia swoją troskę o życie swoje i bliźnich, – wskazuje na potrzebę kultury słowa, – określa rolę słowa w życiu człowieka, – uzasadnia potrzebę wypełniania słowa Bożego w życiu, – analizuje teksty biblijne i z nauczania Kościoła dotyczące odkupienia Chrystusa, – ocenia swoją postawę wobec Chrystusa – Odkupiciela, – ocenia swoje zaangażowanie w rozwój wiary, – wymienia osoby, które swoje życie zawierzyły Maryi, – podaje, kto i kiedy ogłosił Maryję Matką Kościoła, – wskazuje wśród święt Maryjnych święto Matki Kościoła.	– przyjmuje odpowiedzialność za swoje zbawienie, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój wiary, – uzasadnia, jaką rolę pełni Maryja w jego życiu, – ocenia swoją postawę wobec Maryi – Matki wierzących.	
V. SŁOWO BOŻE ROZSZERZAŁO SIĘ					
Uczeń: - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej.	Uczeń: – opisuje wydarzenie Zesłania Ducha Świętego, – wskazuje na modlitwę jako sposób podziękowania Bogu za dar zesłania Ducha Świętego, – identyfikuje Chrystusa z założycielem Kościoła,	Uczeń: – podaje, że Duch Święty zstąpił na Apostołów zgromadzonych w Wieczerniku w Dniu Pięćdziesiątnicy, – identyfikuje Zesłanie Ducha Świętego z początkiem Kościoła, – podaje cel, jaki ma do osiągnięcia Kościół,	Uczeń: – wyjaśnia, na czym polegał „dar języków”, – uzasadnia, że dary Ducha Świętego otrzymujemy nie tylko dla osobistego dobra, ale dla pożytku wspólnoty Kościoła, – wybiera sposób zaangażowania się dla	Uczeń: – redaguje modlitwę o godne przyjęcie darów Ducha Świętego, – ocenia swoją postawę otwartości na działanie Ducha Świętego, – przyjmuje odpowiedzialność za wspólnotę Kościoła, – przyjmuje odpowiedzialność za	Uczeń: - doskonale opanował podstawę programową, - zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą; -nawiązuje kontakt z kolegami i pomaga im.

	– definiuje słowo „Kościół”, – określa Kościół jako przestrzeń spotkania z Chrystusem, – wymienia cechy wspólnoty, – objaśnia, czym jest wspólnota, – podaje okoliczności, w których Jezus uczynił św. Piotra swoim zastępcą, – przytacza słowa, jakimi Jezus nadał św. Piotrowi najwyższą władzę w Kościele, – definiuje słowo „męczennik”, – określa, czym odznacza się męczennik, – podaje, jakie wydarzenie zmieniło życie św. Pawła, – definiuje pojęcia: „monoteizm”, „politeizm”, „kultura antyczna”, – wyjaśnia, czym jest życie zakonne, – przytacza najważniejsze wydarzenia z życia św. Benedykta, – definiuje słowo „średniowiecze”, – wymienia najważniejsze wydarzenia z życia św. Franciszka, – przytacza najważniejsze wydarzenia z życia św. Tomasza z Akwinu, – wyjaśnia, czym jest wiara i rozum, – definiuje słowa: „schizma”, „ekumenizm”, „schizma wschodnia”, „interkomunia”, – wyjaśnia fragmenty Pisma Świętego mówiące o jedności chrześcijan, – wylicza obowiązki wypływające z faktu przyjęcia sakramentu chrztu świętego.	– wskazuje na Kościół jako znak zbawienia człowieka, – ilustruje fragmenty Pisma Świętego dotyczące życia pierwszych chrześcijan, – opowiada o życiu pierwszych chrześcijan, – wylicza najważniejsze zadania papieża w Kościele, – wyjaśnia, na czym polega posłuszeństwo i szacunek wobec papieża, – wyjaśnia, w jaki sposób prześladowano pierwszych chrześcijan, – wskazuje, że w czasach współczesnych dokonują się akty prześladowań chrześcijan, – streszcza najważniejsze wydarzenia z życia św. Pawła, – opowiada o podróżach św. Pawła, – charakteryzuje postać św. Pawła, – streszcza mowę św. Pawła wygłoszoną na Areopagu, – charakteryzuje postawę św. Pawła, – streszcza nauczanie papieża Benedykta XVI o św. Benedykcie, – wymienia cechy kultury chrześcijańskiej, – wylicza, w jakich dziedzinach Kościół średniowiecza odniósł ogromne zasługi, – wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w Europie, – objaśnia, czym jest ewangeliczne ubóstwo, – wyjaśnia, w jaki sposób św. Franciszek realizował w swoim życiu ideę ewangelicznego ubóstwa, – analizuje tekst z Pisma Świętego – Hbr 11,1-3, – streszcza nauczanie Kościoła na temat wiary i rozumu, – podaje daty podziału Kościoła, – wymienia przyczyny schizmy wschodniej, – podaje zarys sytuacji społeczno-politycznej prowadzącej do chrztu Polski, – wymienia korzyści płynące z faktu przyjęcia chrztu przez Polskę.	– dobra Kościoła i swojego otoczenia, – uzasadnia swoją obecność w Kościele, – ocenia swoją postawę wobec Chrystusa, z którym spotyka się w Kościele, – charakteryzuje postawę pierwszych chrześcijan, – wskazuje na potrzebę dawania świadectwa życia chrześcijańskiego, – określa przymioty władzy papieskiej, – wybiera sposoby okazywania szacunku i posłuszeństwa wobec papieża, – wymienia męczenników Kościoła, – rozróżnia okresy prześladowań chrześcijan, – analizuje teksty Pisma Świętego dotyczące prześladowań chrześcijan, – określa na mapie najważniejsze miejsca pobytu św. Pawła, – wskazuje na podobieństwo podróży św. Pawła do papieskich pielgrzymek apostołskich, – redaguje modlitwę w intencji papieża i wszystkich głoszących Ewangelię, – wskazuje na związek chrześcijaństwa z dziedzictwem świata antycznego, – określa, jakie znaczenie dla chrześcijaństwa ma kultura antyczna, – charakteryzuje ideę benedyktyńską, – uzasadnia aktualność słów: „Ora et labora!” – „Módl się i pracuj!”, – wskazuje na kierowanie się w życiu ideą benedyktyńską, – określa rolę chrześcijaństwa w rozwoju kultury i jedności Europy, – wskazuje, w jaki sposób, należy dbać o chrześcijańskie dziedzictwo, – uzasadnia potrzebę troski o jedność w swoim środowisku, – charakteryzuje duchowość św. Franciszka, – określa znaczenia ewangelicznego ubóstwa na przykładzie życia św. Franciszka z Asyżu, – uzasadnia, że podstawą świętości jest głęboka wiara i całkowite oddanie się Bogu, – objaśnia naukę św. Tomasza, – opisuje związek między wiarą a rozumem, – objaśnia różnice i podobieństwa pomiędzy katolicyzmem i prawosławiem, – wskazuje na ekumenizm jako ruch działający na rzecz jedności chrześcijan, – analizuje teksty źródłowe na temat udzielania sakramentów,	– zadania wynikające z przynależności do wspólnoty Kościoła, – ocenia swój udział we wspólnocie Kościoła, – redaguje modlitwę w intencji papieża, – proponuje, w czym możemy naśladować męczenników wiary, – przyjmuje odpowiedzialność za dawanie świadectwa wiary, – wymienia pielgrzymki papieża Jana Pawła II do Polski, – przyjmuje odpowiedzialność za dawanie świadectwa wiary w swoim środowisku, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój własnej wiary, – przyjmuje odpowiedzialność za jakość swojej modlitwy i pracy, – przyjmuje odpowiedzialność za budowanie jedności w otaczającym środowisku, – redaguje modlitwę o jedność narodów Europy, – wybiera sposoby naśladowania postawy św. Franciszka, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje powołanie do świętości, – dowodzi konieczności poznawania siebie i otaczającego świata, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary oraz intelektu, – ocenia swoją postawę wobec wyznawców prawosławia i protestantyzmu, – przyjmuje odpowiedzialność za troskę o jedność chrześcijan – uzasadnia znaczenie Zjazdu Gnieźnieńskiego dla Kościoła w Polsce i naszej państwowości, – charakteryzuje relacje między społecznością świecką i kościelną w Polsce za panowania Bolesława Śmiałego – ocenia swoje starania na rzecz rozwoju wiary, – planuje troskę o rozwój chrześcijańskich wartości dla dobra swojej Ojczyzny.	– jest otwarty na grupę klasową. – naśladuje dobroć Boga w życiu codziennym. – jest zainteresowany przedmiotem, o czym świadczy jakość prezentowanych wiadomości. – wykazuje pilność i systematyczność. – uczestniczy w konkursach. – dzieli się przeżyciami religijnymi doświadczanymi w domu i Kościele.
--	--	--	---	---	---

			– wyjaśnia kwestię tzw. sporu o św. Stanisława, – wskazuje na zasługi św. Wojciecha i św. Stanisława dla rozwoju chrześcijaństwa w Polsce, – określa, co dla niezależności Polski zrobił Bolesław Chrobry.		
VI. TWOJE SŁOWO NA SCIEŻKACH MEGO ŻYCIA					
Uczeń: - nie opanował wiadomości i umiejętności określonych w podstawie programowej.	Uczeń: – definiuje słowo „powołanie”, – przytacza treść Ewangelii Mt 5,48, – wymienia tajemnice różańca świętego, – streszcza wydarzenia z poszczególnych tajemnic różańca, – definiuje słowa: „adwent”, „paruzja” – przytacza teksty biblijne mówiące o przygotowaniu na przyjście Chrystusa, – definiuje pojęcia: „Wcielenie” i „unia hipostatyczna”, – przytacza treść Ewangelii o Bożym Narodzeniu, – wymienia tradycje związane z Bożym Narodzeniem, – identyfikuje Wielki Post z czasem umartwienia, pokuty i nawrócenia, – streszcza teksty Pisma Świętego wzywające do pokuty, – streszcza treść przypowieści o siewcy – Mt 13,1-9, – podaje warunki dobrego przeżycia rekolekcji wielkopostnych, – wylicza wydarzenia zbawcze związane z Wielkim Tygodniem, – wymienia znaki liturgiczne związane z Triduum Paschalnym, – definiuje słowo „zmartwychwstanie”, – podaje, że Zmartwychwstały Chrystus jest Zbawicielem wierzących, – podaje, kiedy Kościół obchodzi uroczystość Zesłania Ducha Świętego, – identyfikuje Zesłanie Ducha Świętego z „narodzinami” Kościoła, – wymienia dary Ducha Świętego, – wyjaśnia teksty biblijne na temat Eucharystii, – rozróżnia formę adoracji indywidualnej i publicznej Najświętszego Sakramentu.	Uczeń: – podaje datę i miejsce urodzin św. Stanisława Kostki, – wymienia miejsca, w których przebywał św. Stanisław Kostka, – używa poprawnie pojęć: powołanie, służba Bogu, świętość, – opowiada o życiu św. Stanisława Kostki, – przytacza historię różańca świętego, – wymienia chrześcijańskie tradycje związane z Adwentem, – objaśnia znaczenie Adwentu, – uzasadnia, że Adwent jest przygotowaniem do Bożego Narodzenia i radosnym oczekiwaniem na powtórne przyjście Pana, – wyjaśnia sens zwyczajów i tradycji bożonarodzeniowych, – uzasadnia, że Boże Narodzenie jest wezwaniem do miłości, – określa, na czym polega chrześcijański charakter przeżywania świąt Bożego Narodzenia, – wyjaśnia sens udziału w rekolekcjach wielkopostnych, – przytacza wybrane teksty biblijne dotyczące świętych dni paschalnych, – wyjaśnia znaczenie znaków liturgicznych związanych z wydarzeniami Triduum Paschalnego, – objaśnia znaczenie wydarzeń Triduum Paschalnego dla człowieka, – przytacza naukę św. Pawła o zmartwychwstaniu Chrystusa, – streszcza teksty źródłowe z nauczania Kościoła mówiące o zmartwychwstaniu Chrystusa, – objaśnia, co to znaczy, że Zmartwychwstały Chrystus jest Zbawicielem wierzących, – wylicza łaski otrzymane od Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania, – podaje, że dary Ducha Świętego otrzymujemy nie tylko dla osobistego dobra, ale także dla pożytku wspólnoty Kościoła,	Uczeń: – objaśnia motto życiowe św. Stanisława Kostki: „Do wyższych rzeczy jestem stworzony i dla nich pragnę żyć”, – wskazuje na mapie miejsca pobytu św. Stanisława Kostki, – analizuje postępowanie św. Stanisława Kostki, – wyjaśnia znaczenie modlitwy różańcowej dla życia chrześcijanina, – wskazuje na różaniec jako źródło ratunku dla siebie i świata, – analizuje teksty źródłowe na temat modlitwy różańcowej, – wyjaśnia potrzebę pracy nad sobą, – wskazuje na sposób właściwego przeżycia Adwentu, – wybiera sposób dziękczynienia Bogu za Jego miłość, – projektuje scenariusz wigilii w domu, – wyjaśnia duchową wartość postu i pokuty, – objaśnia znaczenie Wielkiego Postu dla chrześcijanina, – wskazuje na Środę Popielcową jako początek Wielkiego Postu, – określa, na czym polega prawdziwe nawrócenie i pokuta, – uzasadnia konieczność nawrócenia i pokuty, – wybiera sposób przeżycia okresu Wielkiego Postu, – analizuje swoje życie w świetle Chrystusowej nauki o pokucie, – uzasadnia swój udział w rekolekcjach wielkopostnych, – wskazuje na związek rekolekcji z przypowieścią o siewcy, – wnioskuje, że rekolekcje wielkopostne prowadzą do nawrócenia, – opisuje najważniejsze elementy liturgii Wielkiego Tygodnia, – określa sens obrzędów Triduum Paschalnego, – wskazuje na konieczność osobistego zaangażowania w liturgię Wielkiego Tygodnia,	Uczeń: – przyjmuje odpowiedzialność za realizację swojego powołania do świętości, – redaguje rozważania do tajemnic różańcowych, – planuje osobistą modlitwę różańcową, – ocenia swoje adwentowe oczekiwanie na przyjście Pana, – planuje podjęcie wysiłku na rzecz duchowego przeżycia Adwentu, – przyjmuje odpowiedzialność za właściwe przeżycie świąt Bożego Narodzenia, – planuje systematyczną troskę o realizację przykazania miłości Boga i bliźniego w swoim życiu, – ocenia swoje dotychczasowe postępowanie, – podejmuje wysiłek na rzecz duchowego przeżycia Wielkiego Postu, – przyjmuje odpowiedzialność za dobre przeżycie rekolekcji wielkopostnych, – dowodzi, że Triduum Paschalne upamiętnia tajemnice naszej wiary, – planuje udział w liturgii Triduum Paschalnego, – przyjmuje odpowiedzialność za kształtowanie postawy wdzięczności za odkupienie i zmartwychwstanie Chrystusa, – przyjmuje odpowiedzialność za dobre przygotowanie się do sakramentu bierzmowania, – planuje osobistą adorację Najświętszego Sakramentu, – ocenia swoje zaangażowanie w Eucharystię i uroczystość Bożego Ciała.	Uczeń: - doskonale opanował podstawę programową, - zdobytą wiedzę i umiejętnościami posługuje się z łatwością i swobodą; -nawiązuje kontakt z kolegami i pomaga im. -jest otwarty na grupę klasową. -naśladuje dobroć Boga w życiu codziennym. -jest zainteresowany przedmiotem, o czym świadczy jakość prezentowanych wiadomości. -wykazuje pilność i systematyczność. -uczestniczy w konkursach. -dzieli się przeżyciami religijnymi doświadczanymi w domu i Kościele.

		– przytacza wydarzenia związane z kultem Bożego Ciała, – podaje, kiedy ustanowiono w Kościele Uroczystość Bożego Ciała, – objaśnia znaczenie przeżywania Uroczystości Bożego Ciała, – określa, czym jest adoracja i kult Eucharystii.	– stwierdza, że przez zmartwychwstanie Chrystus pokonał śmierć, grzech, szatana, – wnioskuje, że zmartwychwstanie Chrystusa jest fundamentalną prawdą naszej wiary, – uzasadnia, że zmartwychwstanie Chrystusa jest faktem i największym cudem, – objaśnia znaczenie darów Ducha Świętego dla chrześcijanina, – uzasadnia potrzebę modlitwy do Ducha Świętego, – wskazuje na postawę wdzięczności za dary Ducha Świętego, – charakteryzuje „życie według Ducha”, – wskazuje sposoby uwielbienia Jezusa Eucharystycznego, – redaguje modlitwę dziękczynienia za obecność Boga w Eucharystii.		
--	--	--	---	--	--